

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2009. november 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban kötelességsszegés vétsége és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2009. július 8. napján kihirdetett KB.IV.122/2009/3. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. július 8. napján kihirdetett KB.IV.122/2009/3. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességsszegés vétségében és parancs iránti engedetlenség vétségében, ezért halmazati büntetésül 270 napi tétel, napi tételenként 400 Ft, összesen 108.000 Ft pénzbüntetésre és 1 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, továbbá az eljárás során lefoglalt könyv lefoglalását megszüntette és az iratokhoz való csatolását rendelte el.

A katonai ügyész a tárgyaláson 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosabb büntetés - végrehajtásában felfüggesztett fogházbüntetés, valamint szolgálati viszony megszüntetése - kiszabása érdekében. A vádlott és védője fellebbezést jelentett be elsődlegesen a parancs iránti engedetlenség vétsége tekintetében felmentésért, másodsorban enyhébb büntetés kiszabása érdekében.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.73/2009. számú átiratában indítványozta az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészítését azzal, hogy a vádlott magatartásával megszegte a Magyar Köztársaság Rendőrsége Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatáról szóló 22/1997. számú ORFK. utasítás 27. pontjának 5. bekezdésében írt kötelemét. Indítványozta az ítélet megváltoztatását és azt, hogy a másodfokú bíróság értékelje a vádlott terhére súlyosító körülményként, hogy kiemelt fontosságú őrhelyen teljesített szolgálatot. Ítélje őt fogházbüntetésre, melynek

végrehajtását próbaidőre függessze fel. Indítványozta a vádlott előzetes bírósági mentesítését, rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés kiszabását, az iratok között található könyv lefoglalásának megszüntetését és annak megsemmisítését. Egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakkal tartotta fenn.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében elsődlegesen védence teljes felmentésére, másodsorban a parancs iránti engedetlenség vétsége miatt emelt vád alóli felmentésére, harmadsorban a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt. A felmentést célzó fellebbezés indokolása során az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadta azzal, hogy ellenőrző elöljáró határozott parancsot nem adott védenecének, illetve a mobiltelefont nem használta.

A bejelentett katonai ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és az indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson a szolgálatban köteleességszegés tekintetében beismerő vallomást tett, míg a parancs iránti engedetlenség vétsége tekintetében tagadta bűnösségét. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott részbeni tagadásával szemben - mérlegelési jogkörében eljárva - a vádlott bűnösségét állapította meg mindkét bűncselekményben, figyelemmel arra, hogy a tanú vallomását és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokat fogadta el határozata alapjául. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában logikus magyarázatát adta annak, hogy miért az előbb nevesített tanú vallomását fogadta el és miért nem a vádlottnak az e körben tett védekezését.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján a tényállást csupán annyiban egészíti ki, hogy: "A vádlott magatartásával megszegte még az Őrutasítás III/2., és VI/5. pontjaiban írt rendelkezéseket, melyek folyamatos figyelési kötelezettséget írtak elő, illetve tilalmazzák a mobiltelefon tartását szolgálatban." Ezen túlmenően a tényállás kiegészítése nem indokolt.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

A vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, bizonyítékokra nem hivatkoztak. Valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelöltek meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás megalapozott, az mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelése és a tényállás részbeni átmérlegelése útján felmentésre irányuló fellebbezései eredményre nem vezethettek.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes cselekményeinek jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességzegés vétségében és a Btk. 354.§ (1) bekezdésébe ütköző parancs iránti engedetlenség vétségében állapította meg.

A vádlottnak és védőjének a büntetés enyhítésére, míg a katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezései nem alaposak.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor a cselekmények tárgyi súlyára és a vádlott alanyi bűnösségének fokára figyelemmel a vádlottal szemben a Btk. 87.§ (2) bekezdés e/ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki, melynél a napi tételek száma a cselekményekkel arányos, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a vádlott cselekményei alapján arra a következtetésre jutott, hogy neki az előléptetést hosszabb várakozási idő eltöltésével kell kiérdemelnie. A vádlott átlagos szinten teljesíti rendőri szolgálatát, a 4 évvel korábban katonai bűncselekmény miatt történt felelősségre vonása már nem indokolhatja vele szemben a fő- és mellékbüntetés súlyosítását. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések megfelelően szolgálják a Btk. 37. §-ában írt büntetési célokat, ezért sem az enyhítésre, sem a súlyosításra irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb - így a lefoglalt könyv iratokhoz való csatolása is - rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2009. november 20.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. november 20.

**Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke**

A kiadmány hiteléül:
Kígyósi Józsefné
bírósági ügyintéző